

Onderwerp: Minder regels - Minder handhaving

BBV nr: 2015/106679

Bij de behandeling van de begroting 2015-2019 is een amendement aangenomen waarbij een deel van de door het college voorgestelde begroting niet is geaccordeerd. Hierbij gaat het om de invulling van de bezuiniging van 8 ton in euro's op "regelgeving en bijbehorende handhaving" voor de jaren 2015 en verder.

In het amendement wordt het college verzocht om de bezuinigingen voor de jaren 2016 en verder uit te werken binnen het kader 'minder regelgeving en bijbehorende handhaving' zoals opgenomen in het coalitieakkoord.

Het oorspronkelijke voorstel van het college was niet in overeenstemming met dit kader, omdat er ook maatregelen opgenomen waren die liggen in de sfeer van het verbeteren van de efficiëntie, verhogen van opbrengsten, of door een andere manier van werken.

Het gaat de raad echter uitdrukkelijk om bezuinigingen als gevolg van "minder regels".

Bezuiniging als gevolg van andersoortige maatregelen horen niet in dit voorstel.

Het college heeft toegezegd in de aanloop van de Kadernota met een nieuw voorstel te komen en de raad bij het maken van dat voorstel te betrekken.

Met deze notitie geeft het college invulling aan dit verzoek.

Amendement

De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 6 november 2014, in beraadslaging over 'de begroting 2015-2019';

Constaterende dat,

- Er ten behoeve van de bezuinigingen, diverse pakketten zijn samengesteld, waaronder pakket 4: 'Minder regelgeving en handhaving', een totale bezuiniging van 3,5 miljoen euro; Dit pakket is verdeeld in vier onderdelen: 4.1, 4.2, 4.3 en 4.4, steeds voor 'het afschaffen van gemeentelijke vergunningen en daarmee het beperken van handhavingstaken';
- In het coalitieprogramma (p.16) en de kadernota (p.30) is besloten om taakstellend 8 ton te bezuinigen op 'minder regelgeving en bijbehorende handhaving' te concretiseren in een voorstel van het college;
- In de conceptbegroting op pagina's 35 en 36 een voorstel hiertoe is gedaan door het college;

Overwegende dat,

- De inhoud van de voorstellen niet op alle onderdelen binnen het kader van de raad blijft: minder regelgeving en bijbehorende handhaving;
- Het te bezuinigen bedrag van 8 ton structureel is ingeboekt, maar dan voor het grootste deel op middelen behorende bij vacatures en bovenformatieven;

Besluit:

1. De uitwerking van dit pakket op pagina's 35 en 36 te schrappen uit de begroting, wel akkoord te gaan met de incidentele invulling voor 2015 zoals is voorgesteld en wel akkoord te gaan met de voorgestelde personele bezuiniging.
2. Het college te verzoeken om het overige te bezuinigen deel voor de jaren 2016 en verder, uit te werken binnen het kader 'minder regelgeving en bijbehorende handhaving'.

1. Voorstel bij programmabegroting 2015 - 2019

In 2013 heeft het college in opdracht van de raad een inventarisatie gemaakt van mogelijke maatregelen om bezuinigingen in te vullen aan de hand van een takendiscussie. Eén van de 17 bezuinigingspakketten die in de inventarisatie zijn samengesteld betrof *Pakket 4: minder regelgeving en handhaving*. In dit pakket worden maatregelen genoemd waarbij een aantal

vergunningen wordt afgeschaft met als gevolg dat ook bezuinigd kan worden op toezicht en handhaving. De maximale opbrengst wordt in geld 3,5 miljoen euro en in formatie 28 fte ingeschat, waarbij het de opheffing van de gehele handhavingstaak van de gemeente omvat. De beoogde bezuiniging van 8 ton was gelegen in Pakket 4.

Bij het uitwerken van de consequenties van een bezuiniging op dit pakket is geconstateerd dat de genoemde maximale opbrengst van 3,5 miljoen erg theoretisch was. Het opheffen van de gemeentelijke handhavingstaak is niet alleen niet wenselijk, ook wettelijk niet mogelijk, doordat er een juridische beginselplicht tot handhaving bestaat, doordat het deels rijksregelgeving betreft die niet door de gemeente beïnvloedbaar is en doordat de gemeente door de rijksoverheid kan worden gedwongen tot handhaving over te gaan, of door handhaving van rijkswege op te pakken, op kosten van de gemeente.

Daarnaast bleek dat het invullen van 8 ton op dit pakket tot onaanvaardbare consequenties voor de veiligheid en leefbaarheid van de stad zou kunnen leiden. Juist bij regelgeving en handhaving is het voor het leefbaar houden van de stad van groot belang dat er een balans bestaat tussen de eigen verantwoordelijkheid van betrokken burgers en ondernemers en het gemeentelijk toezicht en handhaving als stok achter de deur, of als instrument om gewenst gedrag te stimuleren.

Daarom is bij de Programmabegroting 2015-2019 door het college een combinatie van maatregelen voorgelegd aan de raad. Deze combinatie had enerzijds betrekking op “minder regels – minder handhaving”, maar ook op verbetering efficiency, verhoging inkomsten en bezuinigen op materiële budgetten. De gedachte bij deze combinatie was dat hiermee de bezuiniging gehaald zou kunnen worden, zonder dat dit te veel ten koste zou gaan van de veiligheid en leefbaarheid van de stad en waarbij de personele gevolgen redelijk soepel zouden kunnen worden opgevangen.

De ambtelijke uitwerking van dit pakket zoals dat medio 2014 ter voorbereiding op de Programmabegroting was opgesteld is ter informatie als bijlage 1. bij deze opinienota gevoegd.

Strekking amendement

In het door de raad aangenomen amendement wordt het college verzocht om de bezuinigingen voor de jaren 2016 en verder uit te werken binnen het kader ‘minder regelgeving en bijbehorende handhaving’. Het gaat de raad uitdrukkelijk om bezuinigingen als gevolg van “minder regels”. Bezuiniging als gevolg van maatregelen die in de sfeer liggen van efficiëntie verbeteren, verhogen van opbrengsten, of door een andere manier van werken liggen buiten het kader van “minder regels” en horen niet in dit voorstel te worden meegenomen.

2. Opbouw van deze notitie

Met deze notitie wil het college de raad inzicht geven in de mogelijkheden en onmogelijkheden van “minder regels – minder handhaving” en een basis bieden voor het voeren van een discussie hierover met de raad.

In paragraaf 4 wordt het Pakket 4 nader toegelicht. Daarna volgt in paragraaf 5 een korte inleiding over de achtergronden van “minder regels – minder handhaving”. Hierin worden algemene uitgangspunten geformuleerd, om een gefundeerde discussie te kunnen voeren. Vervolgens worden de beleidsdoelen van regelgeving en handhaving toegelicht.

Waarna in paragraaf 7 de hoofdrichtingen worden geschetst voor de keuze die door de raad kan worden gemaakt. Op basis van die hoofdrichtingen kunnen na de discussie in de commissie bezuinigingspakketten worden voorgesteld.

Tenslotte volgt in paragraaf 8 een schets van de ontwikkelingen op gebied van landelijke wet- en regelgeving die van belang zijn voor de uitwerking van “minder regels – minder handhaving” en van de lokale, Haarlemse ontwikkelingen die haaks (komen te) staan op het terugdringen van regels en verminderen van de handhaving.

3. Kernvraag aan de commissie

Het door het college gedane voorstel was gebaseerd op haalbaarheid van een bezuiniging van 8 ton binnen het programma Veiligheid en handhaving. Hierdoor is breder gekeken dan alleen Pakket 4 van de takendiscussie. Het amendement geeft aan dat de bezuiniging vooral gezocht moet worden binnen Pakket 4. Dit betekent dat er een meer fundamentele keuze aan de orde is om regels te schrappen en handhaving te verminderen.

De kernvraag aan de commissie is om aan te geven in welke richting “minder regels – minder handhaving” gezocht moet worden. Aan de hand van een duidelijke denkrichting kan het voorstel verder worden uitgewerkt.

4. Samenstelling van Pakket 4

Pakket 4 van de takendiscussie heeft betrekking op integrale vergunningverlening en handhaving. Het pakket bestaat uit 4 maatregelen die onderverdeeld zijn in diverse onderdelen. Het totale pakket behelst volgens de berekeningen uit 2013 een bezuinigingspotentieel van €3,5 miljoen.

Het gaat om de volgende maatregelen:

- 4.1 Afschaffen vergunningen gemeentelijke regelgeving en daarmee beperken van handhavingstaken;
- 4.2 Afschaffen bepalingen APV inzake openbare omgeving en daarmee beperken handhavingstaken;
- 4.3 Afschaffen van bepalingen inzake jeugd, drank- en horeca en opvanglocaties en daarmee beperken handhavingstaken;
- 4.4 afschaffen bepalingen inzake bebouwde omgeving en daarmee beperken handhavingstaken.

In bijlage 2. zijn alle onderdelen van deze maatregelen opgenomen, waarbij per onderdeel wordt aangegeven wat de huidige taak behelst en wat de gevolgen zijn van afschaffen of vereenvoudigen regelgeving of handhaving.

Personele en financiële consequenties Pakket 4.

In bijlage 3. is een overzicht gegeven van de onderdelen van de maatregelen met het aantal formatieplaatsen en financiën dat nu bij het betreffende onderdeel wordt ingezet.

In totaal betreft het 13,5 fte aan de reguleringskant, zowel binnen de gemeente als bij de ODIJ en 39 fte in de handhavingkant.

5. Achtergrond “minder regels – minder handhaving”

Om een goede discussie te kunnen voeren over het verminderen van regels en verminderen van de handhaving van regels is het zinvol om een gezamenlijk beeld te hebben van wat dat betekent.

Het doel van het stellen van regels is meestal dat we gewenst gedrag willen bevorderen, of ongewenst gedrag willen voorkomen. Naast regelgeving zijn ook subsidieverstrekingen, privaatrechtelijke afspraken (contracten) en bepaalde vormen van communicatie middelen om gedrag te beïnvloeden. De gemeente heeft een beperkte invloed op het aantal en de aard van de regels. Veel regelgeving komt van de Rijksoverheid, en deels vanuit Europa of de provinciale overheid. Het verminderen daarvan kan niet zonder meer vanuit Haarlem

“geregeld” worden. Bovendien is de regelreflex op rijksniveau erg groot. Er wordt gesproken over deregulering, maar het daadwerkelijk afschaffen van regels is in de praktijk weerbarstig. Als er zich een incident voordoet is de neiging groot om nieuwe wetten op te stellen om te voorkomen dat het incident zich herhaalt.

Bij de discussie over “minder regels – minder handhaving” is het zinvol als het gemeentebestuur rekening houdt met de ontwikkelingen op rijksniveau die de regeldruk of de handhavingsdruk bij de gemeente beïnvloeden (zie paragraaf 8).

5.1 Minder regels

“Minder regels” wordt ook wel “deregulering” genoemd. Bij deregulering kunnen vier varianten worden onderscheiden:

- Afschaffen van regels
- Vereenvoudigen van regels
- Effectiever reguleren
- Efficiënter reguleren

Deze worden hieronder toegelicht.

Afschaffen regels

De meest vergaande vorm van deregulering is het afschaffen van een regel. Het gevolg daarvan is, dat de in de regel opgenomen norm niet meer vastgelegd is. Of dit een probleem oplevert hangt af van de norm en hoe burgers daar op reageren.

Afschaffen van een regel kan vooral als de regel nutteloos is; er wordt iets geregeld waar niemand behoefte aan heeft. Ook kan het gaan om een regel die door iedereen nageleefd wordt, of juist door iedereen overtreden wordt, maar niemand hier last van heeft.

Het gevolg van afschaffen van een regel is dat ook het handhaven van die regel door de overheid niet meer mogelijk is.

Als de wens is om de regeling af te schaffen, maar toch gewenst gedrag te bevorderen, dan zijn andere instrumenten zoals subsidies of communicatie of contractuele afspraken mogelijk. Hierbij moet bedacht worden dat ook subsidies alleen verstrekt worden aan de hand van een subsidieregeling en dat dit ook gehandhaafd moet worden en dat ook contractuele afspraken een set regels zijn.

Vereenvoudigen regels

Een andere vorm van deregulering is om de regels te vereenvoudigen. Bijvoorbeeld door samenvoeging van allerlei voorschriften, of door een vergunningstelsel om te zetten in algemene regels, of door een regeling minder gedetailleerd te maken en globaler op te stellen.

Vereenvoudiging van regels heeft tot gevolg dat veel burgers de regels eerder of beter begrijpen. Ook kan het tot gevolg hebben dat de uitvoeringspraktijk voor de overheid, maar ook voor de betrokken burgers of ondernemers simpeler wordt.

Nadeel bij vereenvoudiging van regels is dat er minder ruimte is voor maatwerk. Met maatwerk wordt een regel specifiek voor een bepaalde situatie ingevuld. Met eenvoudige regels kan dat vaak niet. Met globale regels hou je veel ruimte voor verschillende interpretatie. Dit kan dan weer aanleiding zijn voor discussies over wat er beoogd is met de regel. Als deze interpretatieverschillen vervolgens worden vastgelegd in beleidsregels, dan ben je weer terug bij af; oude wijn in nieuwe zakken.

Voor de handhavingspraktijk is vereenvoudiging van regels wenselijk, omdat het dan makkelijker is uit te leggen waar op gehandhaafd wordt. Daarentegen leiden globale

regels ertoe dat de handhaving lastiger wordt, omdat de interpretatieverschillen met name bij toezicht en handhaving aan het licht komen. Dit kan ertoe leiden dat er naast de “eenvoudige” hoofdregel ingewikkelde handhavingsarrangementen worden opgesteld, om de hoofdregel werkbaar te maken in de praktijk.

Een voorbeeld hiervan is het terrassenbeleid. Het vergunningstelsel voor terrassen wordt omgezet in algemene regels voor terrassen en een meldingsplicht.

Effectiever reguleren

Een derde vorm van deregulering is om regels en regelingen zo te maken dat deze effectiever zijn. Effectiever doordat het simpeler is om er aan te voldoen, of omdat ze uitgaan van het belonen van goed gedrag in plaats van het afstraffen van fout gedrag. Dan wordt de regel meer automatisch nageleefd.

Als een regel automatisch wordt nageleefd, dan levert dat ook een voordeel op bij toezicht en handhaving. Er worden dan immers minder overtredingen geconstateerd en handhaving kan zich beperken tot de notoire overtreders.

Efficiënter reguleren

Een laatste vorm is het efficiënter reguleren bijvoorbeeld door middel van digitalisering, meervoudig gebruik van gegevens, vereenvoudiging van indieningsvereisten voor vergunningen en standaardiseren en beperken van checks bij aanvragen. Hierdoor worden de administratieve lasten voor zowel de overheid en aanvrager beperkt.

Efficiëntere regulering kan helpen om efficiënter te handhaven.

5.2 Minder handhaving

Net als regulering is ook handhaving een middel om bepaald gedrag te bevorderen, ofwel te ontmoedigen. En ook hier geldt dat er ook andere instrumenten zijn zoals subsidie, communicatie of contractuele afspraken om tot gewenst gedrag te komen.

Bij handhaving wordt er vaak onderscheid gemaakt in toezicht en handhaving. Toezicht is dan het uitoefenen van een controle op de naleving van regels; handhaving is het optreden tegen overtreding van regels, meestal naar aanleiding van constatering door een toezichthouder. Beiden zijn daarmee onderdeel van eenzelfde proces. Dus in deze notitie wordt het onder de term “handhaving” geschaard.

Ook bij handhaving geldt dat de rijksoverheid tal van handhavingsbevoegdheden bij de lokale overheid heeft neergelegd. Bovendien geldt er een beginselplicht tot handhaven die nationaal en internationaal is vastgelegd. Deze beginselplicht brengt met zich mee dat als er gevraagd wordt om te handhaven, de overheid ook verplicht is om dat te doen, tenzij er bijzondere redenen zijn om niet te handhaven. Deze verplichting kan door belanghebbenden bij de bestuursrechter worden afgedwongen. Dit beperkt de speelruimte voor het gemeentebestuur.

Aan de handhavingskant zijn er vier varianten mogelijk:

- Niet handhaven
- Beperkter handhaven
- Effectiever handhaven
- Efficiënter handhaven

Niet handhaven

Toezicht en handhaving zijn een afgeleide van regelgeving. Als de regel niet wordt afgeschaft, kan de handhaving ook niet worden afgeschaft. Er bestaat immers een beginselplicht tot handhaven. Wel kan naleving van de regel leiden tot vermindering van handhaving, maar als stok achter de deur blijft toezicht en handhaving dan van belang. Als toezicht en handhaving wordt afgeschaft is er in beginsel geen mogelijkheid om gewenst gedrag te beïnvloeden. Tenzij er een ander instrument voor in de plaats komt. Bijvoorbeeld stimuleringsregelingen zoals subsidies, of contractuele afspraken. Of tenzij burgers zich gewoon aan de regel houden zonder dat er hoeft te worden gehandhaafd.

Beperkter handhaven

Naast de beginselplicht tot handhaven staat ook de constatering dat niet alles, altijd en overall gehandhaafd kan worden. Juist bij handhaving worden prioriteiten gesteld en keuzes gemaakt. De beschikbare capaciteit moet worden ingezet op die regels, of die subjecten, of in dat deel van de stad waar de nood het hoogst is. Dit is per definitie een bestuurlijke keuze. In de handhavingspraktijk is daarnaast duidelijk dat het ook niet gewenst is om tegen elke overtreding handhavend op te treden. Soms is het voor het begrip van de betrokkene beter om een gesprek aan te gaan over het hoe en waarom van de regel. Handhaving is daarmee ook geen doel op zich, maar alleen een instrument om een doel te bereiken.

Als er minder capaciteit is om te kunnen handhaven moeten er meer prioriteiten gesteld worden. Uiteindelijk leidt dat tot handhaving als een soort vangnet.

Effectiever handhaven

De wijze waarop gehandhaafd wordt heeft effect op het nalevingsgedrag. Het is zinvol hierin te zoeken naar het optimum. Met welke handhavingsinspanning kunnen we het meeste effect bereiken. Voorbeelden hiervan zijn “informatiegestuurd handhaven” en een goede opbouw van een handhavingdossier, of op basis van onderbouwde steekproeven. Maar ook het hierboven al genoemde “goed gesprek” is onderdeel van effectiever handhaven. Overigens leidt een dergelijke aanpak niet automatisch tot minder inzet van capaciteit. Bemiddeling over handhavingskwesties in de buurten en wijken zijn vaak arbeidsintensief.

Efficiënter handhaven

Door het toezicht en handhaving efficiënter in te richten kunnen meer controles gedaan worden, of kan hetzelfde bereikt worden met minder inspanning. Bijvoorbeeld door gebruik te maken van digitaal mobiel toezicht, of het vullen van het ondernemersdossier, meer programmatisch en informatiegestuurd handhaven.

6. Beleidsdoelen regelgeving en handhaving

Hierboven is al ingegaan op het gegeven dat regels en handhaving van die regels niet een doel op zichzelf zijn, maar een instrument om een bepaald doel te bereiken.

Het Pakket 4 dat voor ligt richt zich op de veiligheid en leefbaarheid van de stad.

Alle maatregelen uit het pakket hebben te maken met de volgende beleidsdoelen:

- Openbare orde en veiligheid
- Leefbaarheid
- Gezondheid
- Milieu

- Welstand

Dit betekent dat afschaffen of verminderen van regels en handhaving op meer of mindere mate van invloed is op deze vijf beleidsdoelen.

In december heeft de raad het nieuwe Integraal Veiligheids- en handhavingsbeleid 2015 – 2019 (IVH) vastgesteld. Het invullen van een bezuiniging op Pakket 4 heeft gevolgen voor de uitvoering van het IVH. Daarnaast heeft het gevolgen voor de inzet van politie op bepaalde terreinen waar nu gemeentelijke handhaving plaatsvindt. Bovendien kan het gevolgen hebben voor het oordeel van provinciale- of rijksinspecties over de gemeentelijke handhaving. Ook kan de bezuiniging van invloed zijn op diverse andere beleidsterreinen, zoals de uitvoering van de Welstandsnota, het beleid op reclame en uitstallingen en inrichtingsplannen in het met name het Centrum.

7. Hoofdrichtingen voor een keuze

Op basis van het voorgaande zijn er drie hoofdrichtingen die leidend kunnen zijn om tot een verantwoorde en onderbouwde bezuiniging te komen. Deze drie hoofdrichtingen zijn:

1. Zelfregulering
2. Basisniveau
3. Vereenvoudiging

Hieronder worden deze hoofdrichtingen toegelicht. In bijlage 4. wordt per onderdeel van Pakket 4 aangegeven of er kansen zijn op één of meer van deze hoofdrichtingen.

Bij veel van de onderdelen van Pakket 4 is er sprake van een combinatie van kansen door meer *Zelfregulering*, terugbrengen van de handhaving naar een *Basisniveau* en *Vereenvoudiging* van de regels of de wijze van handhaving.

Ad 1. Zelfregulering

Bij *Zelfregulering* wordt de verantwoordelijkheid voor ordelijk verloop van de orde en naleving regelgeving zoveel bij de burgers en ondernemers zelf gelegd.

Dit pakket sluit aan bij de eigen verantwoordelijkheid voor de samenleving om goed met elkaar om te gaan. Niet voor alle regels kan dit werken, maar voor een deel wel. Het gaat ook niet om het recht in eigen hand nemen, maar het gaat erom dat mensen op een verantwoorde manier hun rol in de samenleving pakken.

Bijvoorbeeld als het gaat om eenvoudige bouwactiviteiten. Het is in het belang van de eigenaar van een woning zelf dat een door hem gerealiseerde aanbouw voldoet aan de eisen van het bouwbesluit. De eigenaar heeft er immers geen belang bij dat er zo wordt gebouwd dat de aanbouw instort.

De gedachte bij *Zelfregulering* is dat doordat burgers en ondernemers zoveel mogelijk zelf en onderling knelpunten oplossen er minder inzet vanuit gemeentelijke regelgeving of handhaving nodig is.

Ad 2. Basisniveau

Om een prettige samenleving te houden is een basisniveau aan veiligheid en leefbaarheid van groot belang. Bij dat *Basisniveau* hoort dat alleen als er “echt iets aan de hand is” door de overheid wordt ingegrepen. Dus als er sprake is van direct gevaar of acute veiligheidsproblemen.

Zo kan bepaald worden dat bijvoorbeeld de handhaving op overlast van hondenpoep niet onder dit *Basisniveau* valt, omdat er bij deze overlast geen sprake is van gevaarstelling, of veiligheidsproblemen. De overlast is vooral gerelateerd aan leefbaarheid. In dat geval wordt er niet meer gehandhaafd op overlast door hondenpoep.

Bij andere producten ligt het genuanceerder. Zo kan controle op illegale bouw niet volledig worden afgeschaft als je een basisniveau van veiligheid wil handhaven (brandveiligheid, veilige constructies).

Bij het *Basisniveau* blijft er een minimum aan regels en een minimum aan handhaving van die regels beschikbaar. De rest wordt geschrapt.

Ad 3. Vereenvoudiging

Hierboven is aangegeven dat *Vereenvoudiging* van regelgeving en handhaving kan leiden tot minder inzet. Vereenvoudiging is dan een verzamelterm voor efficiënter, eenvoudiger, effectiever. Door bijvoorbeeld de vergunning voor een terras af te schaffen en om te zetten in algemene regels, is het reguleringsdeel sterk vereenvoudigd, en blijven voor de handhaving alleen de algemene regels over. Als die regels nu zo worden geformuleerd dat ondernemers zich er makkelijk aan kunnen houden en handhavers er goed mee om kunnen gaan, levert dat een besparing op.

Of als er voor jaarlijks terugkerende evenementen een meerjarige vergunning wordt afgegeven die alleen op de details voor dat jaar wordt geactualiseerd, dan kan dit een mogelijk tot besparingen leiden.

Bij *Vereenvoudiging* wordt per product of productgroep gekeken is naar de mogelijkheden van vereenvoudiging, en verbetering efficiency en effectiviteit zowel aan de regelgeving, als aan de handhavingskant.

8. Lokale en landelijke ontwikkelingen

Hierboven is al aangegeven dat het gemeentebestuur rekening moet houden met landelijke ontwikkelingen voor wat betreft regelgeving en handhaving. Daarnaast zijn er vanuit andere beleidsprogramma's komende ontwikkelingen die van invloed zijn op de gemeentelijke regeldruk en de handhaving. Deze ontwikkelingen worden hieronder toegelicht.

a. Huisvestingsverordening: herinvoeren splitsingsvergunning

Bij de voorstellen voor een nieuwe Huisvestingsverordening wordt gepleit voor herinvoering van de splitsingsvergunning. Hiermee wil men tegengaan dat sociale woningen in bepaalde buurten worden gesplitst in kleinere (vaak te kleine) appartementen en zo los van elkaar worden verkocht. Hierdoor neemt de sociale woningcomponent af en neemt de druk op de omgeving (bijvoorbeeld door parkeren) toe.

b. Bomenverordening: wens tot meer en strenger reguleren kapvergunningen

In het oorspronkelijk voorstel bij de Programmabegroting was opgenomen dat de kapvergunning voor een groot deel zou worden afgeschaft. Haaks hierop staat de discussie om juist meer grip te krijgen op het kappen van bomen, zelfs in achtertuinen. Dat zou betekenen dat het huidige regime nog verder zou worden aangescherpt en dat de handhaving daarvan zou moeten worden uitgebreid.

c. Monumentenverordening: Eventuele aanwijzing beschermd stadsgezicht in Haarlem Noord.

De rijksoverheid is voornemens om het beschermd stadsgezicht in Haarlem te vergroten door aanwijzing van de volgende wijken: Kleverpark, een gedeelte van de Bomenbuurt en de Patrimoniumbuurt. Dit heeft als consequentie dat een aantal werkzaamheden waarvoor nu geen vergunning is vereist door de aanwijzing vergunningsplichtig wordt (bijv. uitbreidingen en dakkapellen aan de achterzijde). Ook betekent dit meer aandacht

voor toezicht en handhaving. Zeker voor wat betreft de handhaving zal dit een grotere rol spelen. Het gaat hier om overwegend woonbuurten gelegen buiten het centrum, waar het vergunningsvrije bouwen nu als “gewoon” wordt ervaren.

d. Precariobelasting: uitbreiden controle precariobelasting

Als gevolg op het rapport van de heer Mooijkind is met de raad afgesproken om meer inzicht te krijgen in de controle en inning van precariobelasting. Scherper uitvoeren van die controle kost meer handhavingscapaciteit. Daartegenover staat een mogelijk grotere opbrengst aan precariobelasting. Afschaffen van sommige APV-vergunningen kan ertoe leiden dat het zicht op de precario plichtige objecten minder wordt; waardoor de handhaving nog lastiger wordt.

e. Prostitutiewetgeving: vergunningplicht wordt wettelijk vastgelegd.

Mogelijk wordt het vergunningsregime voor seks-inrichtingen toch landelijk verplicht gesteld. Hierbij vervalt de gemeentelijke APV-vergunning, maar wordt deze vervangen door een landelijke vergunningsplicht die door de gemeente wordt geregeld.

f. Omgevingswet: samenvoeging en vereenvoudiging groot aantal vergunningstelsels

De ontwikkelingen rond de Omgevingswet zijn nog niet concreet genoeg om nu rekening mee te houden; immers, de wet wordt nu voorbereid voor invoering in 2018/2019. De Omgevingswet zijn wel van invloed zijn op zowel de vergunningverlening als de handhaving van de bebouwde omgeving.

9. Vervolg

Aan de hand van de discussie in de commissie bestuur wordt een nadere invulling gegeven van de pakketten, met daarin de consequenties voor de stad, de financiële en personele consequenties. Die uitwerking wordt nogmaals in de commissie besproken alvorens dit als voorstel in de raad wordt gebracht en onderdeel wordt van de Programmabegroting 2016-2020.

10. Bijlagen

1. Onderbouwing voorstel Programmabegroting 2015-2019
2. Overzicht maatregelen en onderdelen Pakket 4
3. Overzicht huidige formatie en budgetten Pakket 4
4. Overzicht mogelijkheden Pakket 4 in relatie tot hoofdrichtingen

Het college van burgemeester en wethouders,

de secretaris

de burgemeester